

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaafflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΜΒ'
Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2657

Κυριακὴ τοῦ Ἀσώτου (Λουκ. 15,11-32)
16 Φεβρουαρίου 2025

Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος
Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης

Τί κοστίζει σὲ χρῆμα ἡ ἀσωτία...

«Καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἀσώτως» (Λουκ. 15,13)

Ὅλοι, ἀγαπητοί μου, ὅσοι ἔχουμε βαπτισθῆ εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας Τριάδος, φέρουμε ὀνόματα χριστιανικά· ἀλλὰ **εἴμαστε Χριστιανοί**; συμφωνεῖ τὸ πρᾶγμα μὲ τὸ ὄνομα; Πρέπει νὰ ῥθῃ ἡ περίοδος τοῦ Τριωδίου, γιὰ νὰ φανῆ πόσο φίλοι τοῦ Χριστοῦ εἴμαστε. Ἐὰν κάποιος ξένος τὶς ἅγιες αὐτὲς ἡμέρες παρακολουθήσῃ τὴ ζωὴ μας, ὅ,τι λέμε καὶ ὅ,τι κάνουμε, θὰ πῆ· **χειρότεροι ἐχθροὶ τοῦ Χριστοῦ δὲν ὑπάρχουν**. Ὑπερβάλλω; Μὰ τὸ ἔλεγε ὁ ἱερός Χρυσόστομος στὴν ἐποχὴ του, καὶ θὰ ἔνε ὑπερβολὴ νὰ τὸ πῶ ἐγὼ σήμερα; Μὴ ζοῦμε σὲ αὐταπάτη.

Ἐνα βασιλιὰ στὴν ἀρχαιότητα, ἐνῶ ἦταν ἄσχημος, κόλακες ποὺ τὸν περιστοιχίζαν τοῦ ἔλεγαν· Δὲν ὑπάρχει ὠραιότερος ἄνθρωπος. Μὰ κάποιος τολμηρὸς βρῆκε ἕνα **καθρέφτη** καὶ τὸν ἔβαλε μπροστά του. Καὶ ὁ καθρέφτης δὲν κολακεύει, σὲ δείχνει ὅπως εἶσαι. Ὅταν ὁ βασιλιὰς εἶδε ἐκεῖ τὴν ἀσχήμια του, ταραχτήκε κ' ἔκανε κομμάτια τὸν καθρέφτη.

Σήμερα λοιπὸν ἔρχεται μπροστά σὲ ὄλους μας ἕνας καθρέφτης, ποὺ δείχνει μὲν ὅλη τὴν ἀσχήμια μας, ἀλλὰ ἔχει καὶ τὴν ιδιότητα ἀκόμα καὶ τὸν πιὸ ἄσχημο νὰ τὸν διορθώσῃ, νὰ τὸν κάνῃ ὠραῖο. Καὶ ὁ καθρέφτης αὐτὸς εἶνε τὸ ἱερὸ καὶ ἅγιο Εὐαγγέλιο, ἰδίως δὲ **ἡ παραβολὴ τοῦ ἀσώτου** (βλ. Λουκ. 15,11-32), ποὺ τὴν χαρακτήρισαν ὡς καρδιὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

Τί ἦταν ὁ ἀσώτος; Πριγκιπόπουλο. Ζοῦσε στὸν οἶκον «τῆς πατρῴας δόξης» (κοντάκι). Ἀλλά, ἰταμὸς καὶ αὐθάδης, ζήτησε ἀπὸ τὸν πατέρα νὰ τοῦ δώσῃ τὸ ἀνάλογο μερίδιο τῆς περιουσίας. Ὁ πατέρας δὲν ἤθελε ν' ἀναγκάσῃ τὸ παιδί του νὰ ζῆ κοντά του. Τὸν ἄφησε νὰ διαλέξῃ τὸ δρόμο ποὺ αὐτὸς ἤθελε. Πῆρε ὁ γυιὸς μεγάλην περιουσία, τὴ ρευστοποιήσε καὶ ἔφυγε «εἰς χώραν μακράν» (Λουκ. 15,13). Ἐκεῖ ἔζησε κυνηγώντας τὶς ἀπολαύσεις τῶν διασκεδάσεων. «Φάγωμεν καὶ πίωμεν, αὖριον γὰρ ἀποθνήσκομεν» (Ματθ. 22,13=Α' Κορ. 15,32). Ἐξοδα καὶ μόνο ἐξοδα, ἔσοδα μηδέν. Τὰ χρήματα κουδουνίζουν καὶ εἶνε μεγάλος πειρασμός. Κοντά του μαζεύτηκαν κοράκια, διεφθαρμένοι φίλοι καὶ ἀκόλαστα γυναῖκα. Δὲν θὰ μῶ σὲ λεπτομέρειες ὅπως κάνουν τὰ μυθιστορήματα. Τὸ εὐαγγέλιο λέει λακωνικά· «Καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἀσώτως» (Λουκ. 15,13). Τίναξε ὅ,τι εἶχε στοὺς πέντε ἀνέμους. Ἦρθε ἡ ὥρα ποὺ δὲν τοῦ ἔμεινε στὶς τσέπες δραχμὴ. Τότε ἄρχισε ἡ δυστυχία. Ὅπως ἀνέβηκε τὴ σκάλα τῆς εὐωχίας, τώρα κατέβηκε τὰ σκαλιὰ τῆς δυστυχίας. Πείνασε· καί, αὐτὸς ποὺ ἦταν ἀφέντης, κατήντησε ὑπηρέτης, χοιροβοσκός. Σταματῶ ἐδῶ. Μ' ἐντυπωσιάζει τὸ σημεῖο αὐτό· ὅτι **ὁ πᾶμπλουτος κατήντησε ζητιάνος**, ὁ καλοντυμένος ἔμεινε ῥακένδυτος.

Κατὰ τὴν ἐρμηνεῖα τῶν ἁγίων πατέρων **ἄσωτος υἱὸς**

εἶνε κάθε ἄνθρωπος, ἄντρας ἢ γυναῖκα, ποὺ σπαταλᾷ τὰ δῶρα τοῦ Δημιουργοῦ. Καὶ δὲν ὑπάρχει κανεὶς ποὺ νὰ μὴν ἔλαβε τέτοια δῶρα. Ὅλα αὐτὰ τὰ πολύτιμα πνευματικὰ καὶ ὑλικά κεφάλαια εἶνε **περιουσία** του. Ἐδῶ ὅμως θὰ δοῦμε τώρα τὴν ἀσωτία μόνο ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς οικονομικῆς βλάβης· θὰ μιλήσουμε γιὰ τὶς **οικονομικὲς συνέπειες τῆς ἀσωτίας**. Αὐτὸ ἄλλωστε λέει τὸ εὐαγγέλιο· ὅτι ὁ ἀσώτος υἱός, ὅπως τὸν κατηγόρησε ὁ μεγάλος ἀδελφός του, «κατέφαγε τὸν βίον» τοῦ πατέρα «μετὰ πορνῶν» (ἐ.ἀ. 15,30).

* * *

Ὁ **ἄσωτος**, ἀγαπητοί μου, δὲν πέθανε· **ζῆ**. Κάθε αἰώνας ἔχει τοὺς ἀσώτους του, μὰ ὁ δικός μας θὰ μείνῃ στὴν ἱστορία ὡς ὁ πιὸ ἀσώτος, καὶ ἡ γενεὰ μας ὡς ἡ πιὸ σπάταλη. Θὰ ἀξίζε λοιπὸν νὰ γίνῃ ἕνα φιλμ με ἐπιγραφή «Οἱ σύγχρονοι ἄσωτοι». Καὶ νὰ **μερικὲς σκηνές**.

• **Νέος σπουδαστής**, ἀγνὸ παιδί, ἔρχεται στὴν πρωτεύουσα. Ὁ πατέρας ποτίζει τὴ μαύρη γῆ μὲ ἰδρῶτα νομίζοντας ὅτι ὁ γυιὸς πάει στὸ πανεπιστήμιο. Ποιὸ πανεπιστήμιο! δὲν πατάει οὔτε στὸ κατώφλι. Ξενυχτᾷ σὲ ἄλλες «σπουδές», ἀμαρτίας καὶ διαφθορᾶς· πέφτει στὰ δίχτυα πονηρῶν γυναικῶν. Τὸ ἀποτέλεσμα· μένει ἕνας αἰώνιος φοιτητής, κολλάει καὶ ἀρρώστιες ποὺ δὲν θέλω νὰ τὶς πῶ.

• Ἐνας ἄλλος **νέος εἶνε ἐργατικός**. Φεύγει ἀπὸ τὸ χωριὸ στὴν πόλι, μαθαίνει τέχνη, πιάνει δουλειά, βγάζει ἀρκετὰ ὅλη τὴ βδομάδα, ἀλλὰ τὴν Κυριακὴ αὐτὰ γίνονται ἀέρας. Αὐτὲς τὶς μέρες θὰ τὸ μάθατε· ἕνας νέος ἐργατικὸς κέρδισε στὸ λαχεῖο διακόσες χιλιάδες· πῆγε σ' ἕνα κέντρο διασκεδάσεως, ἔλυσε τὴ δεσμίδα τὰ χιλιάρικα, ἔβαλε φωτιὰ καὶ ἔκαιγε ἕνα - ἕνα τὰ κολλαριστὰ χαρτονομίσματα· δὲν σκέφτηκε νὰ κρατήσῃ κάτι γιὰ τὴ μάνα του στὸ χωριό· μέχρι ποὺ ἔφτασε ἡ ἀστυνομία καὶ τὸν ἔπιασε.

• Ἐνας ἄλλος, **εὐπορος ἐπαγγελματίας**, βγῆκε μὲ τὴ «φιλενάδα». Τὸ Εὐαγγέλιο βέβαια αὐτὴν δὲν θὰ τὴν ἔλεγε «φιλενάδα»· θὰ ἔλεγε, ὅτι ὁ ἀσώτος αὐτὸς γλεντοῦσε μὲ πόρνη (ἐ.ἀ. 15,30). Ἐκεῖ λοιπὸν μέθυσε καὶ πάνω στὴν κραιπάλη ἔσπασε δυὸ χιλιάδες πιᾶτα!

• Νὰ τώρα στὸ θέατρο τῆς ἀσωτίας ὄχι ἕνα ἄτομο ἀλλὰ μιὰ ὀλόκληρη **οἰκογένεια**. Διασκεδάζουν. Δὲν εἶνε πλούσιοι. Ὅλοι ἐργάζονται, πατέρας, μάνα, κορίτσια, ἀγόρια. Σύνολο εἰσπράξεων ἀρκετό. Ποῦ πᾶνε αὐτὰ; Ἐμένα ρωτᾶτε; Ὁ πατέρας πάει μὲ τοὺς φίλους του, ἡ μάνα μὲ τὶς φίλες της, τὰ ἀγόρια μιμοῦνται τοὺς γονεῖς, τὰ κορίτσια ἀφοῦ τοὺς διώξουν ὄλους γλεντοῦν ἀσύδοτα μὲ τὶς παρέες τους. Τὸ σπῆτι τὸ ἑλληνικό, μὲ τὰ εἰκονίσματα, τὸ κερὶ καὶ τὸ λιβάνι, ποὺ ἄλλοτε γεννοῦσε ἥρωες καὶ μάρτυρες, κατήντησε ξενοδοχεῖο ὕπνου.

• Σε μία άλλου τύπου οικογένεια ρέπουν όχι τόσο στη διασκέδασι όσο στην **πολυτέλεια**. Ξενομανία, μιμητισμός, νέα ήθη, ταξιδάκια... Έξεζητημένα ρούχα, ύφασματα, κόμμωσι, διασκέδασι. Όλα αυτά κοστίζουν, και γι' αυτά δανείζονται· και είνε καταχρεωμένοι.

• Η πολυτέλεια έφυγε πιά από τὰ παλάτια και μέγαρα και από τις συνοικίες τῶν Ἀθηνῶν και σάν ψώρα μεταδόθηκε στο τελευταῖο χωριό. Γυναίκες **στην έπαρχία** ένοχλοῦν τὸν ταλαίπωρο σύζυγό τους για νὰ ἔχουν μιὰ ἐμφάνισι ἐντυπωσιακή. Έμαθα ὅτι σὲ χωριό τῆς Κορινθίας κορίτσια μιὰς ὀχι πλουσίας οικογενείας, για νὰ ράψουν φόρεμα, φτάνουν στην Ἀθήνα· και καυχῶνται γι' αὐτό. Ὁπως οἱ Ἀθηναῖες τραβοῦν στο ἐξωτερικό, ἔτσι από τὴν έπαρχία τραβοῦν στο μικρὸ Παρίσι τὴν Ἀθήνα.

• **Οἱ γεωργοί** είνε μέρες πού δὲν ἔχουν δραχμή, ὅταν ὁμως πουλήσουν τὰ προϊόντα τους (βαμβάκι, καπνά κ.λπ.), τότε βγάζουν χρήματα. Και τί τὰ κάνουν· κατεβαίνουν στην πόλι και τὰ ἐξανεμίζουν. Κι ὅταν είνε γιορτές, ἔρχονται στα χωριά ὀργανοπαῖχτες με τὰ νταούλια τους· και βλέπεις τότε τὸ χωρικό πού δὲν εἶχε δραχμή, τὸ νέο πού δὲν εἶχε φράγκο, νὰ κολλάη στα ὀργανα πεντακοσάρικα και χιλιάρικα. Ἡ ἐκκλησιά τους ἔχει ρημάξει· ἐκεῖ δὲν δίνουν τίποτα, στα ὀργανα χιλιάδες.

• **Οἱ ναυτικοί** βγάζουν με κόπο και κίνδυνο τὸ ψωμί τους – ῥωτήστε ἐμᾶς πού καταγόμαστε από νησιά. Τὰ βλέπεις ὁμως τὰ παιδιὰ αὐτά, μόλις βγοῦν στα ξένα λιμάνια, τρέχουν λὲς και τοὺς ἔπιασε λύσσα ὀχι νὰ δοῦν μνημεῖα, μουσεῖα, ἀξιοθέατα, ἀλλὰ νὰ βροῦν ἀμαρτωλὲς γυναῖκες, και ἐκεῖ αὐτοὶ οἱ ἄσωτοι θαλασσινοὶ δαπανοῦν τὸ μισθὸ τους.

• Εἶδαμε ἄσωτους· τὸν αἰώνιο φοιτητή, τὸν ἄφρονα ἐργάτη, τὸν ἄμυαλο ἐπαγγελματία, τὴ μοντέρνα οικογένεια, τὸν σπάταλο γεωργό, τὸν σαρκολάτρη ναυτικό. Νὰ τώρα και τὸ σύνολο, **ἡ ἄσωτη κοινωνία**. Γέμισε από περιττὲς ἀνάγκες και ἀλόγιστες δαπάνες· για τσιγάρια –τελευταῖως καπνίζουν και οἱ γυναῖκες–, ἀλκοόλ, οὐσίες, καταχρήσεις, λουκούλια φαγοπότια σὲ ταβέρνες και νυκτερινὰ κέντρα, ὄνειρώδεις κατοικίες με ξενική ἐπίπλωσι και πληθος ἀνέσεις· ἐὰν σ' αὐτὰ προσθέταμε τὰ ποσὰ πού πέφτουν σὲ γῆπεδα, σὲ λοῦσα, σὲ χόμπυ και ἰδιοτροπίες, στα κυνήγια, στα ἵπποδρόμια, στα πολυτελῆ ἀμάξια, στα καζίνα, στα τυχερὰ παιχνίδια..., θὰ βλέπατε τί ποσὰ καταναλῶνι ὁ ἄσωτος ἄνθρωπος τῆς ἐποχῆς μας για νὰ κορέση τὰ πάθη του. Με τὰ χρήματα αὐτὰ μποροῦν νὰ ντυθοῦν πριγκιπόπουλα ἑκατὸ χιλιάδες παιδιὰ! Δὲν γεννοῦν βλέπετε· ἔχουμε τὰ λιγώτερα παιδιὰ στα Βαλκάνια, ἐνῶ ἡ Τουρκία ἔχει παιδομάνι. **Τὰ φαγε τὰ παιδιὰ ἡ πολυτέλεια και ἡ ἄσωτία**. Ἄν πάη ἕνας στην πλατεῖα Συντάγματος, κἀν ἕνα λόφο από χιλιάρικα, και τοὺς βάλη φωτιά νὰ τὰ κάψη, θὰ τὸν πιάσουν ἀμέσως. Ὁ τρελλός! θὰ ποῦν. Μὰ ὄλοι αὐτοί, μ' αὐτὰ πού σπαταλοῦν, βάζουν φωτιά και καῖνε δισεκατομμύρια, για νὰ ἱκανοποιήσουν ἕνα βίτσιο, ἕνα καπρίτσιο τους.

• Ἄσωτία ὄλες τις μέρες τοῦ ἔτους. Ἀλλὰ **ὑπάρχει και μιὰ περίοδος πού ἡ ἄσωτία ἔχει και στέμμα, θριαμβεύει**. Εἶνε οἱ ἄγιες αὐτὲς ἡμέρες τοῦ Τριωδίου. Ἄχ, ἀδέρφια μου, εἶμαι ἀμαρτωλός. Δὲν εἶμαι ἄγιος νὰ φιλήσω τὰ πόδια σας, ἀλλ' αὐτὲς τις μέρες ἐγὼ τουλάχιστον δὲν ἤθελα νὰ μαι στην πόλι· ἤθελα νὰ πάω μ' ἕνα κομποσκοῖνι σὲ μιὰ σπηλιά στο Ἅγιο Ὀρος, νὰ γονατίσω, νὰ κλάψω τις ἀμαρτίες μου και τις ἀμαρτίες τῆς πατρίδας μου. Δάκρυα! φωνάζει ἡ Ἐκκλησία στο Τριῶδιο. Πού δάκρυα! Χιλιάδες θὰ πάνε στην Πάτρα για τὸν καρνάβαλο. Ἡ φωνὴ μου είνε

μιὰ διαμαρτυρία· δὲν ἔχω τίποτε ἄλλο νὰ κάνω. Ἄν στην Πάτρα ἦταν μητροπολίτης ἕνας σάν τὸν πατέρα Γερβάσιο, ὁ καρνάβαλος δὲν θὰ μποροῦσε νὰ σταθῆ. Δὲν ὑπάρχουν πλέον τέτοια ἀναστήματα. Τώρα ὁ καρνάβαλος θριαμβεύει πρὸς «δόξαν» ἐκκλησίας και πολιτείας. Ὅχι μόνο στην Πάτρα, ἀλλὰ και ἄλλοῦ. Στην Κοζάνη παρουσιάστηκε καρνάβαλος και τὸ 1965 ἕνας παπᾶς ἀγράμματος πλησίασε, ἔβαλε φωτιά, τὸν ἔκαψε, και δικάστηκε γι' αὐτό· βγήκε και τραγούδι.

Ἐπανερχόμενος στο θέμα μου, πού είνε τί κοστίζει ἡ ἄσωτία σὲ χρῆμα, λέω ὅτι **ὁ καρνάβαλος**, ἐὰν **ὠφελῆ** ὠρισμένες οικογένειες, **ζημιώνει** ὁμως σοβαρὰ ὄλο τὸ Κράτος ἀφοῦ ἐξασθενεῖ τὴν κοινωνικὴ πρόνοια. Ὑπάρχουν παιδάκια, χῆρες, γέροι, ἄρρωστοι· αὐτοὺς τοὺς λησμονοῦν ἐκεῖνοι πού στο καρναβάλι πετοῦν βροχὴ τις σοκολάτες· δαπανοῦν τόσα πού μ' αὐτὰ θὰ ἦταν δυνατὸν νὰ καλυφθοῦν ζωτικὲς ἀνάγκες τοῦ λαοῦ. Ἐχει δίκιο ὁ Διογένης πού λέει, ὅτι τὰ λεφτὰ τῶν ἄσώτων δὲν τὰ τρῶνε οἱ χῆρες και τὰ ὀρφανὰ ἀλλὰ τὰ κοράκια.

* * *

Τελειώνοντας, ἀγαπητοί μου, σᾶς παρουσιάζω τὸν τελευταῖο και μεγαλύτερο ἄσωτο. Και αὐτὸς είνε **τὸ Ἑλληνικὸ Κράτος**.

Μικρὸ τὸ κράτος μας, μικρὰ τὰ ἔσοδά του, πολλὰ ὁμως τὰ ἔξοδα. Γι' αὐτὸ **δὲν χρειάζονται τριακόσοι βουλευταί**, με ὑπέρογκους μισθοὺς και προνόμια πρωτοφανῆ· **ἑκατὸ βουλευταί είνε ἄρκετοί**.

Πεινᾶ ὁ χωρικός, ὁ τσοπᾶνος, ὁ ἐργάτης· φεύγουν στα ξένα για νὰ ζήσουν. **Μικροὶ ἔπρεπε νὰ ἴνε οἱ μισθοὶ ὄλων**. Ὀρισμένοι ὁμως ἔχουν μεγάλους μισθοὺς· ὑπουργοί, βουλευταί, διευθυνταί, ἀρεοπαγῖτες, μητροπολίτες... Λὲς και εἴμαστε Ἀμερικὴ, κάποιο πλούσιο κράτος. Μικρὸ τὸ κράτος, μικρὰ τὰ ἔσοδά μας, μεγάλες ὁμως οἱ δαπάνες.

Ὅλοι πρέπει νὰ εἴμαστε οἰκονόμοι. Ἡ Ἑλλάδα, τὸ μικρὸ αὐτὸ κράτος, ἔχει τοὺς περισσοτέρους δημοσίους ὑπαλλήλους ἀπὸ τὰ ἄλλα κράτη. Κάποτε στη βουλή, ἐπὶ Τρικοῦπη - Δεληγιάννη, μιὰ ὀλόκληρη συνεδρίασι ἔγινε για τὸ ἐὰν πρέπη τὸ κράτος νὰ δαπανᾶ για μιὰ θέσι πού ἦταν στο ὑπουργεῖο τῶν οἰκονομικῶν. Ἐτσι κάνουν τὰ νοικοκυρεμένα κράτη. Ἐνῶ τώρα με τὸ φτυάρι δίνουν τὰ χρήματα, και **θὰ ῥθῆ ὠρα πού θὰ χρεωκοπήσουμε** και στα δημόσια ταμεῖα θὰ γράψουν ἀνακοίνωσι «Δὲν πληρώνουμε, δὲν ἔχουμε νὰ δώσουμε δραχμὴ». Και τότε θ' ἀρχίση τὸ μηχανήμα νὰ κόβη χιλιάρικα - πλατανόφυλλα. Ναί, μὴ γελάτε, ἔρχονται οἱ μέρες αὐτὲς· και τότε, ἐσὺ πού γελάς, ἐὰν εἶσαι παντρεμένος, θὰ πουλήσης τὴ βέρα σου για νὰ ζήσης.

Εἶνε δίδαγμα ὀχι μόνο τῆς ἀγίας Γραφῆς ἀλλὰ και τῆς παγκοσμίου ἱστορίας, ὅτι τὰ ἔθνη δὲν τὰ διέλυσε ὁ πόλεμος, ἡ πείνα, οἱ ἐπιδρομές, οἱ σεισμοί, οἱ πυρκαγιές. **Ἀπὸ τί κατεστράφησαν**, ἐρωτῶ, στα ἀρχαῖα χρόνια ἡ Ἀθήνα και ἡ Ῥώμη, στα νεώτερα ἡ Γαλλία και ἡ τσαρική Ῥωσία; **Ἀπὸ τὴν πολυτέλεια και τὴν ἄσωτία**.

Ὁ ἐθνομάρτυς Χρυσόστομος Σμύρνης εἶπε· **Ὁ Θεὸς τιμωρεῖ τὸ ἔθνος μας** για τὴν ἄσωτία μικρῶν και μεγάλων.

Προειδοποιῶ ὄλους, μικροὺς - μεγάλους, ἀπὸ τ' ἀνάκτορα μέχρι τις καλύβες, ἐγὼ ὁ μικρὸς και ἀνάξιος· ἐὰν δὲν μετανοήσουμε, δὲν ἀλλάξουμε πρόγραμμα ζωῆς, δὲν ποῦμε τὸ «*Ἡμαρτον*» τοῦ ἄσώτου (Λουκ. 15,21), τότε μιὰς περιμένει μιὰ καταστροφὴ μεγαλύτερη ἀπὸ τὴν καταστροφὴ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

Ὡ Παναγία Δέσποινα, ὦ ἄγιε Πόντε, ὦ ἄγία Φωτεινή, πρεσβεύσατε στὸν Κύριον τοῦ ἐλεηθῆνα τὰς ψυχὰς ἡμῶν· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Ἀύγουστίνος**